

mand tillade mig at udtale, at det forekommer mig, at man ikke tilstrækkeligt hensynsfuldt til alle Sider anvender de Kræfter, man har ved Skuespillet, og det forekommer mig heller ikke, man i tilstrækkelig Grad har haft Øjet aabent for at uddanne Rekrutter til at afløse de ældre, der nu træde fra, den ene efter den anden. Jeg kunde fristes til at spørge, hvorledes tror man det i Fremtiden vil gaa med Opførelsen af de Holbergske Skuespil? Hvor mange er der nu i det kgl. Teater, der kunne tage Arven op efter de fortrinlige Kræfter, som i sin Tid have fremført de Holbergske Figurer? Gamle Phister var saa forstandig, at han forberedte en Elev, nuværende kgl. Skuespiller Olaf Poulsen, til at tage Arven efter ham som brillant Holbergske Skuespiller. Men jeg ved ikke, om Hr. kgl. Skuespiller Olaf Poulsen har haft Lejlighed til at opdrage en Efterfølger til at tage Arven efter sig, og om det kgl. Teaters Styrelse har sørgt for, at der har været sat Kræfter i Bevægelse for at opdrage Folk, der i saa Henseende kunde tage Arven, hvis der var nogen saadan til Stede. Det forekommer mig tværtimod, at det er svært for de unge Kræfter at vinde frem paa det kongelige Teaters Scene. Og det ligger sikkert for en stor Del i Lønningsforholdene, idet Skuespillere og Skuespillerinder som bekendt ikke blot lønnes med fast Løn, men faa en væsentlig Del af deres Løn udbetalt i det, man kalder „Feu“, hvilket paa Dansk betyder en Spillepræmie. Det er saaledes, at for hver offentlig Indtægt, ikke Nettoindtægt, men Bruttoindtægt, afdrages 10 pCt.; de $2\frac{1}{2}$ pCt. anvendes til Alderdomsforsørgelsesfonden for de ikke-pensionsberettigede Skuespillere og Skuespillerinder, medens de $7\frac{1}{2}$ pCt. udbetales i Feu. Det bliver ret store Summer til den enkelte, som har mange Roller at optræde i. Feu'en er igen delt i 4 Klasser, og 1ste Klasse er atter delt i 1ste Klasse A og 1ste Klasse B. Men har en Skuespiller eller Skuespillerinde en meget anstrengende Rolle, tillades det foruden den sædvanlige til Tider ret høje Feu at udbetale en Ekstraspillepræmie til den enkelte Person paa 16 Kr. for hver Aften, vedkommende optræder.

Dersom man havde en statistisk Opførelse af, hvad hver enkelt har i Gage, dels i fast Løn, dels i Feu, er jeg overbevist om, at Forholdene ville vise sig at stille sig noget anderledes, end ærede Medlemmer ere tilbøjelige til at tro, for fleres Vedkommende. Men denne høje Feu fri-

ster i høj Grad de ældre Skuespillere og Skuespillerinder til at tage og beholde saa mange Roller som muligt og gør det vanskeligere og vanskeligere for de unge at komme frem, at faa ny Roller og faa deres Kræfter prøvede. Derfor er det ikke saa underligt, at man i Teatersproget i Stedet for Ordet „Feu“ ikke sjælden bruger Ordet „Rollegriskhed“. Jeg tror, der her er et ømt Sted i det kongelige Teaters Lønningsforhold, og det var ikke af Vejen, om man kom til en Revision af Lønningsforholdene. Naar man reviderer alle andre Lønninger, maa man heller ikke glemme Lønningsforholdene ved det kongelige Teater og Kapel. Derfor mener jeg, der ogsaa her er et Spørgsmaal, der maa tages under nærmere Overvejelse.

Jeg anbefaler Forslaget til at nyde videre Fremme, og det glæder mig at høre den ærede Ordfører for Flertallet antyde, at Forslaget ikke i Aar skal henvises til Finansudvalget, men maa blive henvist til et særligt Udvalg. Jeg haaber, at dette Udvalg vil foranledige, at Lovforslagets Varighed indskrænkes til et kortere Tidsrum end 5 Aar. Thi forlænger man Loven yderligere for 5 Aar, staar man om 5 Aar igen og er lige vidt og lige nær.

Jeg vil anmode det eventuelle Udvalg om alvorligt at tage under Overvejelse, hvad der bør tilraades Regeringen at gaa til. Den Opfordring bør der stilles til Ministeriet, at det saa snart som muligt bringer Forholdene i Rede med Hensyn til dette vigtige og store Spørgsmaal.

Det kan jo ikke nægtes, at Skuespillet har spillet en stor Rolle gennem Tiderne, og fremdeles vil det komme til at spille en stor Rolle, hvis vi, vel at mærke, have den Lykke snart at faa Forfattere, der kunne skrive Skuespil, som virkelig tiltale og interessere Nationen. Naar Skuespillet noget er sakket bagud, mon det saa ikke for en stor Del skyldes det saakaldte „moderne“ Skuespil? Alt det ny skal jo nu have Paa-skriften „moderne“, og det kommer jo af, at man ved, der er megen Forfængelighed i vor Nation. Hvem holder af at være gammeldags? Hvem holder af at beskyldes for ikke at være med Tiden, ikke at være paa Moden? Derfor har man nu faaet moderne Forfattere, moderne Skuespil, moderne Skuespillere, moderne Musik (*Ror-dam*: Moderne Rigsdagsmænd!) Moderne Rigsdagsmænd har jeg endnu ikke set, medmindre det ærede Medlem melder sig som saadan. Det er jo muligt, det ærede Medlem henregner sig til den Kategori, det skal jeg lade ligge.